

Nielen rozprávka

Pred nami sú najkrajšie sviatky roka Vianoce. Sú svedectvom o Božej láske k nám ľuďom. Toto nádherné posolstvo Vianoc je tak oslovujúce, inšpirujúce, že sa stalo základom mnohých rozprávok.

Od Vianoc ako aj od rozprávky, veľkí aj malí, očakávame, že ňou budeme povzbudení, že si pri nej oddýchneme, že dobro zvíťazí nad zlom, že aspoň na chvíľu zabudneme na tvrdú realitu života a vrátime sa do čias bezstarostnosti. Ak sa tieto želania nenaplnia, ľudia zostávajú sklamaní, rozčarovaní, vnútorne unavení. Myslím si, že mnoho ľudí na Slovensku žiaľ, takto chápe čas Vianoc.

Nájdu sa však ľudia, ktorí vnímajú, že hoci sú Vianoce podnetom pre mnohé rozprávky, nie sú iba peknou rozprávkou, ilúziou, výmyslom. **Vianoce sú radostným posolstvom pre nás ľudí, že Pán Boh miluje nás ľudí.** A ako dôkaz svojej lásky poslal na zem svojho Syna. Boží Syn sa stal jedným z nás, človekom, aby sa stal našim vodcom a láskavým sprievodcom do kráľovstva nebeského. Ak sa na neho spoliehame, tak nás bezpečne vedie časnosťou života, ak ho prosíme o pomoc, dôverujeme mu, pomáha nám, stará sa o nás. Takto spoliehajúc sa na Pána Ježiša Krista, ktorý sa stal dieťaťom, človekom, dokážeme robiť skutky, ktoré by sme vo svojej sile sotva dokázali. Pre nás

veriacich v Človeka Ježiša Krista Vianoce nie sú rozprávkou.

Advent a Vianoce sú pre nás časom naplnenia Božích zasľúbení a uistením, že tak ako splnil tieto sľuby, pretože je pravdivý Boh, budú naplnené aj ďalšie, o ktorých sa dozvedáme v Slove Božom.

K skutočnej radosti nepotrebujeme darčeky, nemusíme mať pozlátka, pretože my sme už získali dar nad dary. Pán Ježiš naplňa naše srdcia pokojom, láskou, radosťou. On prišiel nielen do Betlehema, my sme ho pozvali aj do našich srdcí.

Vážení čitatelia Zelenického spravodajcu, Vianoce sú pred dvermi. Nezapadnite pozvať Pána Ježiša do svojho života, srdca. On chce byť vaším hosťom.

Prajem Vám,
aby sa aj pre
Vás stali
Vianoce
časom,

v ktorom sa
budete môcť v
plnosti srdca
tešiť, že Pán
Ježiš prebýva
vo vašom srdci,

že Vám pomáha v živote, a Vy sa na neho môžete
kedykoľvek spoľahnúť.

Prajeme Vám pokojné, radostné, zmysluplné a milosti plné Vianočné sviatky a spokojné kráčanie životom v dôvere v Pána Ježiša v roku Pána 2015.

Spieva vám to...

V siladickom kostole sa tretiu adventnú nedeľu konal vianočný koncert. Zborový spevokol Ratolesť prichystal pre účastníkov koncertu krásny zážitok. V tomto vzácnom čase adventu sme si pod pôsobením slova a krásnej hudby mohli lepšie uvedomovať vzácnosť času a nastavujúci príchod vianočných sviatkov. Koncert bol obohatením pre tých, ktorí sa mohli započúvať do vianočného posolstva lásky a plnými dúškami prijímať radosť, pokoj a dary Ducha. Aj spevokol dostal od siladických kresťanov dar, a to vrúcne prijatie a štedré pohostenie.

Snaha v podobe pripravených vynikajúcich koláčikov mala pre nás veľký význam. Dali nám pocítiť uznanie, ocenenie našej niekoľko ročnej námahy.

Tak sme si mohli všetci uvedomiť, že má zmysel, keď svoj voľný čas namiesto vlastného pohodlia obetujeme, aby sme vytvorili niečo prospešné pre iných. Či už ide o hodnotný koncert, dobré pohostenie, upratanie kostola, vyzdobenie, či zveľadenie prostredia v ktorom žijeme. Čokoľvek čo buduje spoločenstvo, čo nám dáva poznať že sme si vzácní, má zmysel konať. A niekedy skutočne stačí tak málo aby ľudia okolo nás mohli prežiť že sú milovaní, že sú pre nás vzácní. Niekedy stačí darovať nežný úsmev, pár teplých vrúcnych slov, potlesk, či obyčajné ďakujem.

Prajem všetkým nám, aby sme takého dary mohli prijímať nielen počas prichádzajúcich vianočných sviatkov, ale aj po celý rok.

*Alžbeta Ondusková
zo zbierky Boh mi je štítom*

SVÄTÁ NOC

*Prorocké slovo pravdivé,
hoc tisícročia staré,
čo bolo Bohom sľúbené,
dnes bolo ľudstvu dané.*

*Keď naplnil sa Boží čas,
noc bola tichá, svätá?
nebom zažiaril hviezdny jas,
hlas vydali nebesá.*

*Je noc a zaspal celý kraj,
niet tých, ktorí by bdeli,
nebesá dali zemi dar,
kto prijme ho, uverí?*

*Len pastieri betlehemskí
pri stádach držia stráž,
zjavenie zazrú na nebi,
anjelský čujú hlas.*

*Sláva na výsostiach Bohu,
pokoj ľuďom na zemi,
Kristus prišiel z výšin dolu
zachrániť ľud stratený.*

*Kto v ňom spoznal Spasiteľa,
videl Syna Božieho?
Akáže to ľudstva viera,
keď niet miesta pre neho?*

*Ľudstvo dodnes slepé, hluché,
Mesiáša nečaká,
radšej v mori hriechu hynie,
spasenie si nežiada.*

STAROBA

(Pokračovanie)

**Boh nám je útočiskom a silou, pomocou
v súženiach, nádejou vždy osvedčenou.
Preto sa nebudeme báť...**

Žalm 46,2.3

Staroba je stav bolestivý

Pri reálnom pohľade na život sa Starý zákon netají tým, že staroba je stav bolestivý a že má mnohé úskalia. Človek v starobe je vystavený čoraz väčšiemu chradnutiu, a to sa objavuje nielen na jeho tele, ale aj na jeho psychike. Boh síce starého človeka chráni, lebo chráni sám život, ale cestou smrti musí odísť každý, kto sa zo ženy narodil (Jób 14, 1 - 2). Preto staroba má viacero funkcií, no nemusí znamenať vždy iba bolesť odchádzajúceho človeka a horký zármutok zostávajúcich, ale môže viesť aj k získaniu múdreho srdca (Ž 90, 12) a správne prehodeniu celého života.

Staroba pripomína človeku jeho pominuteľnosť

Staroba je pre človeka z viacerých strán javom bolestivým. V prvom rade si príchodom staroby musí každý človek uvedomiť, že nikto nie je nesmrteľný. Aj keď človek je zraniteľný a kedykoľvek môže zomrieť z rôznych príčin, v starobe alebo pri narastaní rokov musíme myslieť na to, že smrť čoskoro zaklope na naše dvere. Je to neobíditeľná a neodkloniteľná tvrdá skutočnosť. Je to z vôle Božej, aj keď sa o to pričinil sám človek. „Človeka vraciaš do prachu, hovoríš: *Vráťte sa, synovia človeka*“ (Ž 90, 3). Človek na to nikdy nesmie zabudnúť. „*Pamätaj, že smrť nebude meškať*, (Sir 14, 12). Je to Hospodin, ktorý rozhoduje o zostatí či odchode

človeka; je to v jeho vôli, ktorej sa musí každý podriaďovať.

Starý zákon učí, že nielo rozdielu pred smrťou: keď nadíde čas. Chudobný či bohatý, múdry i pochybý musí odísť. Zomierajú múdri, hynie blázon i nerozumný... navždy majú v hrobe domov svoj a príbytok z rodu na rod“ (Z 49, 11 — 12). Nie je možné handrkovať sa s Bohom o predlžovaní života na akejkolvek báze, tobôž nie na báze kupčenia. Človek si život nemôže vykúpiť. „Nikto nemôže vykúpiť ani brata, ani za seba dať Bohu cenu zmierenia, lebo priveľké je výkupné za život. Navždy sa musí zrieť toho, že bude žiť naveky a že nikdy neuzrie hrob. No predsa ho uzrie“. (Ž 49, 8—11)

Snáď práve pri príchode smrti si človek uvedomoval nielen skutočnosť staroby a bolesti smrti, ale aj krátkosť a krehkosť života. Totiž to, že život človek nemá vo svojej moci. Je mu daný a to nielen s obsahom, ale aj s jeho určeným časom. Preto hovorí žalmista o rýchlo uplynutých rokoch života: „*Odplavuješ ich, sú ako sen, ako tráva, čo pučí zrána; zrána rozkvitá a rastie, na večer vädne a uschýna*“ (Ž 90, 5 - 6). Alebo inde hovorí takto: „*Moje dni sú ako predĺžený tieň, usychám ako bylina*“ (Z 102, 12). Cez tento tmavý a pomerne chmúrny proces pominuteľnosti sa však prediera v Žalmoch svetielko očakávania na Hospodina, ktorý „*vie, ako sme utvorení, pamätá, že sme prach*“, len aj sám človek si musí neustále uvedomovať, že jeho „*dni sú ako tráva, kvitne ako poľný kvet; sotva ho vieter ovanie, už ho niet, prázdne miesto po ňom ostáva*“ (Ž 103, 14 — 16).

Avšak nielen krehkosť života je bolestivá, ale aj sám život je plný útrap, starostí a bolesti. Človeku sa dostáva mnoho strasti a lopoty (Ž 90,10). Ani sa nenazdá, a už mu život končí. Roky sa veľmi rýchlo pominú a človek doslova „odlieta“, ako hovorí žalmista (Ž 90, 10). Tým je vyjadrená ona rýchlosť, akou sa ľudský život končí.

Nie div, že žalmista túži po tom, aby už vopred vedel dĺžku svojho života a mohol tak zariadiť

všetky svoje veci, totiž aby smrť ho neprekvapila a neprišla v najneprihodnejší čas. (Avšak môže prísť smrť vôbec príhodne?) „Hospodine, daj mi poznať, kedy skonám, a aký je počet mojich dní, aby som si uvedomil, aký som pominuteľný.

Starý zákon teda jednoznačne naznačuje, že človek nie je nesmrteľný, ba naopak, musí počítať so svojou pominuteľnosťou, ktorú mu urgentne pripomína jeho rýchlo ubiehajúci čas a všetky (nežiadúce či bolestivé) syndrómy staroby.

Blahoslavený človek, ktorý v Tebe – Bože - nachádza silu! Keď prechádza suchým údolím, premieňa ho na prameň, a požehnaním ho pokrýva jesenný dážď. S pribúdajúcou silou kráčajú, aby sa ukázali pred Bohom.

Podľa Žalmu 84,6-8

V starobe nastávajú mnohé nepríjemné telesné zmeny

Okrem rýchlosti času a vedomia pominuteľnosti si však starozákonný človek uvedomoval aj to, že staroba je zlá už aj preto, lebo v starobe sa množia nepríjemné telesné (somatické) zmeny a telesný pohyb či životný priestor sa bolestne

zužuje. Najúchvatnejšie to snád vyjadruje kniha Kazateľ, ktorá v jednej celej kapitole pojednáva o tomto stále sa zužujúcom živote a upozorňuje aj mladých, aby na to mysleli už v mladosti: „Pamätaj na svojho Stvoriteľa v dňoch svojej mladosti, kým neprídu zlé dni a nepriblížia sa roky, keď povieš: Nemám v nich záľubu“ (Kaz 12, 1). Kazateľ tlmočí životnú skúsenosť, ktorá je asi každej mladej generácii vlastná: V čase rozpínaveho mladého života si človek počína bezstarostne, niekedy až príliš ľahostajne. Avšak ako po lete príde jeseň a zima, tak po mladosti príde staroba a napokon aj smrť. Preto človek v mladosti by mal myslieť na tento proces a múdro nakladať so životom ešte v čase, keď má na to možnosť a keď mu všetky životné funkcie hodnotne fungujú.

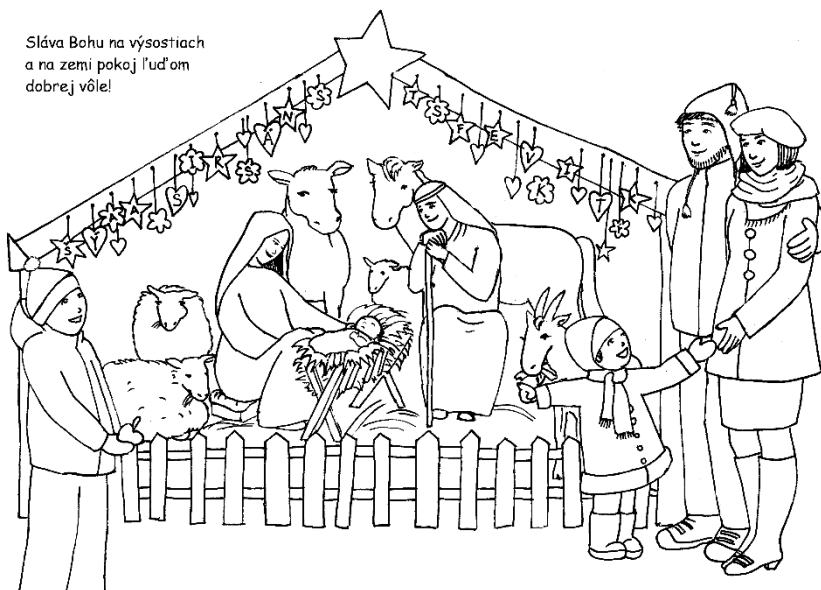
Miloval som ťa večnou láskou, preto som ti tak dlho zachoval milosť.

Jeremiáš 31:3

Prevzaté z internetu a upravené.

http://www.remidia.sk/uploads/documents/reformovane_kalendare/kalendar2011-rocenka.pdf

Sláva Bohu na výsostiach
a na zemi pokoj ľuďom
dobrej vôle!

Po stopách svojich predkov

Z cyklu rozprávania dedka Milana

V Zelenickom spravodajcovi číslo 3 v októbri 2013 som rozprával o zábavách a hrách detí v Horných Zeleniciach voľakedy. Dedkove vnúčence - štvrtáčka Katka so svojou najlepšou kamarátkou Sofiou a druhák Matko z Piešťan chceli na vlastné oči vidieť všetko, čo dedko Milan rozprával o svojom rodisku v Horných Zeleniciach. V tejto peknej dedinke žili ich obaja mamkini rodičia /teda dedko Milan a babka Elenka/ a ich prarodičia, pretože v tých časoch ľudia zostávali žiť prevažne vo svojej rodnej obci. Tak ich zobral v posledný prázdninový týždeň do Horných Zeleníc na výlet po stopách svojich predkov.

Najprv im dedko na evanjelickom cintoríne ukázal hroby ich prastarých a praprastarých rodičov, potom s pani farárkou si pozreli faru a evanjelický kostol.

Potom si pozreli celú dedinku cez „starú“ ulicu, gune, novú ulicu a farkašku. Dedko im poukazoval domy, kde bývali ich predkovia a aj pekné nové domy za humnami starej ulice.

Boli sme aj na Obecnom úrade, kde Katkina kamarátka Sofia hľadala stopy svojich predkov v Zeleniciach - žiaľ neúspešne.

Nezabudli sme navštíviť aj miestnu materskú školu, ktorú navštevoval aj dedko Milan a babka Elena. Keďže pani učiteľky pred začiatkom školy tam pripravovali škôlku, ochotne nám všetko poukazovali. Dedko pochválil perfektné vybavenie škôlky (2 interaktívne tabule). Keďže v Spravodajcovi č. 3 som nedodal prílohu - tablo absolventov materskej škôlky z roku 1950 (kde je „absolventom“ aj dedko Milan - v saku s kapesníčkom v hornom vrecku), tak ju teraz prikladám v prílohe.

ROK 1950
ABSOLVENTI MŠ (HORNÝ RAD)

Odtiaľ sa vybrali k Váhu, kde dedko Milan bol veľmi prekvapený ako veľmi sa zmenilo okolie Váhu. Už tu nebol prístup k Váhu, len akýsi hustý „prales“, cez ktorý sa bolo ťažko dostať k samotnému Váhu. Pasienok a „smerný“, na ktorých sa hrávali deti a „mastili karty“ už nebolo vidno. Blúdili sme cestičkami k bývalému prievozu, kde ľudí prevážala „čajka“ na druhý breh k zelenickým vinohradom. Cestou späť sme videli iba bágroviská s množstvom rybárov.

Dedko Milan nezabudol deti zvlášť upozorniť na miesta, o ktorých rozprával v svojich rozprávkach z detstva - napríklad z príbehu o drápačkách (kde už malé okienka sú vymenené za väčšie plastové), veľkej jame s bocianmi, barine, kde sa sánkovali a podobne.

Detičky z cesty boli veľmi unavené - veď to bola túra na niekoľko hodín a museli sa „občerstviť“ v miestnom pohostinstve u Milana. Potom ich zobral dedkov brat Ondrej na exkurziu do poľnohospodárskeho družstva pozrieť na mladých býkov.

V závere výletu sme boli pozrieť na dozrievanie hrozna na Šomodoch, kde ochutnali dozrievajúce hrozno Iršay. Cestou si pozreli aj rozhľadňu nad Hlohovcom, odkiaľ je pekný výhľad na celé okolie.

Deťom sa výlet veľmi páčil a dúfam, že zostane im v pamäti ako spomienka na svojich predkov v Horných Zeleniciach.

Okienko zdravej výživy - príspevok babky Elenky z Piešťan

Zabíjačková kaša - naturál

Ingrediencie:

- ✓ 200 g ryža naturál
- ✓ 200 g šošovica (Pozn.: šošovica je rovnaké množstvo ako ryže naturál – teda podľa počtu a apetítu „jedákov“ možno rovnaké množstvo určiť aj podľa hrnčekov či šálok)
- ✓ cibuľa dusená /opražená/
- ✓ mletá červená paprika sladká
- ✓ čili mletá paprika /len pre tých čo ju majú radi/
- ✓ korenie biele mleté
- ✓ korenie čierne
- ✓ rasca mletá
- ✓ majorán
- ✓ cesnak
- ✓ olej
- ✓ solčanka

✓ soľ /podľa chuti/

Príprava:

Šošovicu a ryžu umyjeme, namočíme, uvaríme každú osobitne. Ku koncu varenia obe osoliť.

Po uvarení zmiešame s koreninami, pretlačeným cesnakom, ochutíme solčankou, pridáme trochu udusenej cibulky a všetko znovu dobre premiešame.

Pre milovníkov pikantných jedál môžeme pridať aj trochu čili papriky.

Na vrch kaše pri servírovaní pridáme ešte opraženú cibuľku.

Kaša je chutná aj ohrievaná či prihrievaná, najmä keď ju trochu pripečieme.

Podávame so zeleninovým šalátom (podľa možnosti z čerstvej zeleniny), pokvapkaným kvalitným olejom (olivový, tekvicový, konopný, repkový za studena lisovaný ap).

Kaša skutočne chutí ako pravá zabíjačková kaša /v Zeleniciach voľakedy nazývaná tiež „žebráčna kaša“ - či žobráčna kaša/.

OZNAMY

- Ak Pán Boh dá, aj v novom roku sa budeme schádzať, aby sme sa spoločne povzbudzovali vo viere v Pána Ježiša a nechali si ním poslúžiť, a to v Siladiciach o 9.00 od a v Horných Zeleniciach o 10.30 hodine.
- Aj deťom túžime dopriať, aby mohli spoznávať Božiu lásku a túžbu pozývať ho do svojho života. Tento vzácny dar im s láskou sprostredkujú na detskej besiedke aj v roku 2015 verní služobníci Katka, Anka a Maroš.
- **Ponúkame na prenájom obývatel'nú garsónku a budovu bývalej školy.**

Na zborový časopis prispeli

z Dolných Zeleníc Milan Lenghart, **z Horných Zeleníc:** Zemfíra Synaková, Vladimír Kollár, Mária Baranovičová, Viera Šrámeková, Darina Roháčková, Viera Sekerešová, Emília Roháčková, Viliam Polák, Michal Ochotnícky, Ján Repka 175, **zo Siladic:** Paula Nosková, Želmíra Mesárošova, **z Trnavy:** Katarína Dingová, **zo Zálesia:** Emília Dršková, **zo Šulekova:** Eva Stupková, **z Veselého:** Viera Kováčova, a neznámy darca

Zelenického spravodajcu vydáva Evanjelický a.v. farský úrad Horné Zelenice, pre misijné potreby cirkevného zboru

Horné Zelenice č.44, 920 52 p. Siladice, mobil zb. farárky 0903/105 775, 0918/828 190

Webstránka: zelenice.evav.cz, e-mail: zelenice@gmail.com, č.úctu: 0045535500/0900,

pripravili: Ing. Zuzana Kučerová, Anna Šándorová, Mgr. Lenka Sedláčková, Viera Vargová